

696/1402 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «تَأْتِي الْإِبَانُ عَلَى صَاحِبِهَا عَلَى خَيْرٍ مَا كَانَتْ، إِذَا هُوَ لَمْ يُعْطِ فِيهَا حَقَّهَا، تَطْوُهُ بِأَحْخَافِهَا، وَتَأْتِي الْغَنْمُ عَلَى صَاحِبِهَا عَلَى خَيْرٍ مَا كَانَتْ، إِذَا لَمْ يُعْطِ فِيهَا حَقَّهَا، تَطْوُهُ بِأَطْلَافِهَا، وَتَنْتَطِحُهُ بِقُرُونِهَا»، وَقَالَ: «وَمِنْ حَقِّهَا أَنْ تُخْلَبَ عَلَى الْمَاءِ». قَالَ: «وَلَا يَأْتِي أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِشَاءٍ يَحْمِلُهَا عَلَى رَقْبَتِهِ لَهَا يُعَذَّرُ، فَيَقُولُ: يَا مُحَمَّدُ، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، قَدْ بَلَغْتُ، وَلَا يَأْتِي بِعِيرٍ، يَحْمِلُهُ عَلَى رَقْبَتِهِ لَهُ رُعَاةٌ، فَيَقُولُ: يَا مُحَمَّدُ، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ بَلَغْتُ».

696.1402. Абу Хурайра розияллоху анху айтади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар: «Туя ўз эгасининг олдига энг яхши ҳолатида келади. Агар (эгаси) ундаги ҳақни бермаган бўлса, уни оёқлари билан тепкилайди. Кўй ўз эгасининг олдига энг яхши ҳолатида келади. Агар (эгаси) ундаги ҳақни бермаган бўлса, уни туёқлари билан тепкилайди ва шохлари билан сузади. Унинг ҳақларидан бири сув олдида соғилишидир. Бирортангиз қиёмат куни елкасида маъраётган қўй кўтариб келиб: «Эй Муҳаммад!» демасин. Мен: «Сен учун ҳеч нарсага молик эмасман, мен етказганман», дейман. Елкасида ўкириб турган түяни кўтариб келиб: «Эй Муҳаммад!» демасин. Мен: «Сен учун ҳеч нарсага молик эмасман, мен етказганман», дейман».

Изоҳ: Ҳайвонни сув ёнида соғишнинг ҳикмати шуки, ўша пайтда сув танқис бўлгани учун қудуқлар атрофига келадиган камбағал-мискинларга соғилган сутдан садақа қилиб турилган экан.

NUBUVVAT MARVARIDLARI